

Е. БАГРЯНА

ЖЕРТВАТА

Предъ малкото креватче на колѣне,
тя, трети день не мигнала, се моли
и бавно гълта сълзитѣ солени.

Едничкиятъ ѝ синъ е тежко боленъ,
И само нишка го дѣли отъ края, —
А долу другитѣ деца играятъ.

И слънцето въ прозореца поглежда
и дюлята подава пълни клони, —
но той е нѣмъ и слѣпъ, и безнадежденъ.

Презъ първий день къмъ старата икона
мълвѣше тя, прекръствайки се мигомъ:
— върни детето ми, отъ смъртъ спаси го!

Презъ вториятъ, очитѣ безъ да снема,
се молѣше отъ скръбъ обезумѣла:
— вземи живота ми — и дай го нему!

А днесъ, на третиятъ, едва прозрѣла,
тя рече мъдро: Майко свята, стига, —
вземи го, но отъ мжитѣ спаси го!

И стана чудо: мина малъкъ пламъкъ,
Детето мръдна устни загорѣли
И промълви полека: — хлѣбецъ, мамо!